

forestriver, naar Magistraten og Borgerrepræsentationen ikke ere enige, finder Sted strax ved Sagens Optagelse til Forhandling, altsaa for Uenigheden er kommen frem og bleven vitterlig. Derved vil vistnok i mange Tilfælde fremkomme Enighed, hvor den ellers ikke vil opnaaes, og det gode Forhold mellem disse tvende Myndigheder, der er saa vigtigt for Communen, bedre sikkes og bevares. Vel kunde det indvendes herimod, at Magistratens Nærværelse allerede strax ved Sagens første Foretagelse kunde virke trykkende paa de enkelte Borgerrepræsentanters selvstændige Udtalelser, men Udvalget finder, at forsaavidt et saadant Tryk maatte være en Følge af Magistratens overlegne Dygtighed og Indsigt, saa er det berettiget, og var det alene en Følge af, at Magistraten fremtræder med ydre Autoritet og Værdighed uden indre Grundighed, da ville Borgerrepræsentanterne snart vide at frigjøre sig for dette Tryk. Naar derhos en Sags Afgjørelse kan forlanges udsat til et paafølgende Møde, hvorved der gives Borgerrepræsentanterne Leilighed til forinden at kunne forhandle Sagen i en særskilt Samling, antager Udvalget, at enhver Betænkelighed ved at forestrive Fællesmøder for alle Sagers Behandling og Afgjørelse mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen ere fjernede.

Dernæst maa Udvalget erkjende, at den Tilhynsvret, som Magistraten paa Statens Vegne skal føre med Communens Bestyrelse, maa give denne en Ret til at standse Udførelsen af en tagen Beslutning ogsaa i andre Tilfælde end det i Lovforslaget nævnte, hvor den maatte formenes at stride mod et bestemt Lovbud, og man har fundet det rettest, ved Fastsættelsen af den Udstrækning af Myndigheden, som Loven bør give Magistraten, til at sætte en tagen Beslutning ud af Kraft, at holde sig til hvad der i saa Henseende er bestemt for Overpræsidenten i Kjøbenhavn i Lov af 4de Marts 1857.

Det er freudeles fundet hensigtsmæssigt, i Loven at bestemme, at den samlede Communalbestyrelses Møder skulle være offentlige, dog med Afgang til at enkelte Sager kunne forhandles for lukkede Døre.

Udvalgets Fleertal er enig med Lovforslaget i, at Beslutning i en Sag, hvori Magistraten

ikke er enig, kun bør være afgjørende, naar to Trediedele af de tilstedeværende Medlemmer af Communalbestyrelsen stemme derfor, hvorved tillige foreslaaes, at mindst tre Fjerdedele af Medlemmerne bør være tilstede. Et Mindretal (Jacobsen og Jessen) vil derimod, at en Beslutning, der tages med simpel Stemmesleerhed, bør staae ved Magt.

Til § 2 foreslaaes tilføjet, at et Mindretal ogsaa kan, naar det forlanges, erholde sin afvigende Mening optaget i Erklæringen.

Det foreslaaes i Henhold hertil:

1) Til § 1 foreslaaer Fleertallet:

Paragrafen affattes saaledes:

„Forinden Beslutning tages af en Kjøbstads Communalbestyrelse om et af de i Anordningen af 24de October 1837 § 17 omhandlede Anliggender, forhandles Sagen i et Fællesmøde af Magistraten og Borgerrepræsentationen. Begjærer i et saadant Møde Borgermesteren eller mindst en Fjerdedeel af de tilstedeværende Borgerrepræsentanter, at Sagen skal udsættes, da foretages den i et paafølgende Møde. Er Borgermesteren ved en Afstemning ikke i Fleertallet, ansees dog det, som to Trediedele af de tilstedeværende, der maae udgjøre mindst tre Fjerdedele af den samlede Communalbestyrelse, beslutte, som Communalbestyrelsens Beslutning. Er der i sidstnævnte Tilfælde ikke to Trediedele, men dog et Fleertal for en Beslutning, kan dette indstille Sagen til vedkommende Ministers Afgjørelse.“

2) Mindretallet (Jacobsen og Jessen), der iøvrigt sluttet sig til Forslaget, indstiller, at de tvende sidste Sætninger efter Ordet „Møde“ udgaae, og at der istedetfor sættes:

„Sagen afgjøres ved Beslutning af Fleerheden af de tilstedeværende. Dog bør mindst to Trediedele af samtlige Communalbestyrelsens Medlemmer være tilstede, for at en gyldig Beslutning kan tages.“